

ikke nærmere villet specificere, hvorledes dette Beløb skulde anvendes, men har fulgt samme Vej som den højtærede Minister. Der oplyses nemlig i en Anmærkning, at hvad der spares paa den ene Underkonto, kan anvendes paa den anden, saa at det Beløb, jeg har foreslaaet her, er foreslaaet kalkulatorisk og vil kunne benyttes til de forskellige Underkonti, som staa anførte. Der er en halv Snæs forskellige saadanne. Jeg har, som sagt, ikke villet foretage en Nedsættelse paa de enkelte Konti, fordi det er min Overbevisning, at de alle ere beregnede overordentlig rigeligt. Jeg veed, hvorledes man fra Ledelsens Side ikke plejer at forlange for lidt, naar det gælder Krigsvæsenet, men at der forlanges saa rigeligt, at der er noget at staa af paa. Jeg tror derfor, at naar vi nedsætte dette Beløb til 600,000 Kr., vil der endda være rigeligt til de Udgifter, her er Tale om, og saa ville vi komme ind paa den rette Vej, nemlig at bringe vore Militærudgifter ned efter igen. Jeg skal derfor over for alle Venner af, at vore Militærudgifter bringes ned, anbefale dette Forslag paa det bedste. Jeg haaber, at navnlig eet Parti vil støtte mine Bestræbelser i denne Henseende, og det er vort mægtige Agrarparti med de 80,000 Medlemmer. De have jo krævet paa deres Program, at de uproductive Udgifter skulle nedsættes. Jeg mener, at alle Tilhængere af Agrarpartiet have her udmærket Lejlighed til at vise i Gerning, hvad de mene med de Løfter, de have givet paa Agrarprogrammet. Dette vilde netop være den Vej, de skulle gaa, at nedsætte vore Militærudgifter, derved opfylde de deres Agrarprogram.

Den fungerende Krigsminister

(Navn): Under de nuværende Forhold skal jeg heller ikke komme langt ind paa en Forhandling. Som der blev sagt af den ærede Ordfører, er det omtrent de samme Vædringsforslag, der foreligge nu som ved 2den Behandling. Men det er dog ikke ganske de samme, idet jeg langtfra har opført alle de Summer, som bleve nedsatte ved 2den Behandling. Ved 2den Behandling blev der nemlig foretaget Nedsættelser paa 435,000 Kr., og jeg har kun opført 256,000 Kr. Jeg kan ikke nægte, at det har stiftet mig meget, at det slet ikke er lykkedes mig ved Forhandling med Udvalget at faa Resultatet fra 2den Behandling forandret. Jeg havde virkelig troet, at det skulde kunne lykkes at komme overens. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot bemærke med Hensyn til det første Vædringsforslag, der angaar Slotspræsten paa Kron-

borg, at jeg antager, at Resultatet af mit Vædringsforslags Forfættelse vil blive, at denne Gudstjeneste ophører. I det mindste har jeg den Opfattelse, at Kultusministeriets Forbehold er givet under Forudsætning af, at der skulde ydes Præsten noget Bederlag for Gudstjenesten. Jeg vil beklage dette Resultat meget, da det er et levende Ønske hos en stor Del af Beboerne, baade hos Kommandantkabet og de militære, at de kunne faa Gudstjeneste paa Slottet. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 92 og de følgende om Militærarbejderne skal jeg ogsaa ganske kort sige, at disse overordentlig daarligt kunne undværes. Man har Valget mellem at vedtage disse Vædringsforslag eller faa dette Arbejde udført paa en mindre forsvaerlig, for ikke at sige uforsvaerlig Maade med stiftende Folk. Arbejdet bestaar i de stadige væskende Skivers Pasning, og det er nødvendigt, at de vedkommende vide, at de ikke maa rejse sig op eller vise anden Uforsigtighed, da de saa risikere Livet, idet der skydes skarpt undertiden af flere hundrede Soldater paa en Gang. Hvis man vil have Folk fra Geledet, som man nogenlunde kan stole paa, vil det jo i en meget væsentlig Grad gribe ind i Fodfolkets Uddannelse, der allerede ved Hærløven af 1894 er bragt overordentlig betydeligt ned. Jeg skal ikke komme ind paa de andre Vædringsforslag, f. Eks. det om Beløbet til Fæstningens Vedligeholdelse, da dette Spørgsmaal blev meget vidtløftigt gennemgaaet sidste Gang, men jeg staar naturligvis ganske paa samme Standpunkt. Endnu skal jeg med Hensyn til Vædringsforslagene paa § 22 blot nævne, at jeg selvfølgelig maa opfordre det høje Ting til at stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 97 om at nedsætte Udgiften til Krigsmateriel til 600,000 Kroner.

Med Hensyn til Vædringsforslagene paa § 26, V, kunde jeg jo gaa en lang Række igennem, men jeg skal undlade det. Jeg skal blot nævne, at det i højeste Grad har forbadset mig, at man ikke vil gaa med til den overordentlig bestedne Sum af 10,000 Kr. til Anskaffelse af Telefon- og Telegrafmateriel. Det vil være aldeles nødvendigt ved Brugen af Fæstningen at have et saadant Telefon- og Telegrafmateriel. Jeg skal blot nævne, hvad der dog synes at maatte være klart for alle, at den væsentlige Skydning fra Batterier og Forter i Fæstningen i Tilfælde af en Belejring maa ske mod Maal, som man ikke ser, idet Belejrerne selvfølgelig ville vælge saadanne Følde i Terrainet, hvor man ikke kan se Kanonerne fra vore Forter og Batterier. Det vil i saa Fald være nød-